

# خبر

## و تبصره

### دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التمریر

(ترجمه)

#### خبر:

در هفته‌های گذشته غوغایی بر سر موضوع امنیت غذایی، که گفته می‌شود ناشی از جنگ روسیه و اوکراین بوده، به راه افتاده است. این موضوع با توقف صادرات گندم هند که گرما باعث کاهش حاصلات آن شده بود، تشدید شد. با این حال، به گفته وزارت تجارت محلی و امور مصرف کنندگان، انتظار نمی‌رود عرضه آرد و گندم در کشور تحت تأثیر قرار گیرد، زیرا مالزی ۸۰ درصد گندم خود را از استرالیا و بقیه را از آمریکا، کانادا و اوکراین وارد می‌کند. سپس به یکباره عرضه مرغ کاهش یافت که دولت را بر آن داشت تا چندین راه‌حل کوتاه‌مدت برای مقابله با این مشکل اعلام کند، از جمله این که دولت از اول ژوئن ۲۰۲۲ صادرات ۳٫۶ میلیون قطعه جوجه خود را در ماه تا تثبیت قیمت و ذخایر مرغ در کشور متوقف خواهد کرد. علاوه بر این، دولت هم‌چنین در حال برنامه‌ریزی برای ایجاد ذخیره احتیاطی برای مرغ و لغو مجوزهای برای مرغداری است تا شانس مشارکت واردکنندگان در تامین منابع بیشتر مرغ را افزایش دهد.

#### تبصره:

غذا یکی از نیازهای اساسی برای تضمین بقاء و سلامت انسان است. تمام انسان‌ها هر روزه به یک اندازه معین از غذا برای زنده ماندن و سلامت خود نیاز دارد. از عبیدالله ابن محسن روایت است که رسول صلی الله علیه وسلم فرمودند

«مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سَرِيهِ مُعَافَىٰ فِي جَسَدِهِ عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمَهُ فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا»

ترجمه: هرکس شب را در حالی صبح کند که با اهل و عیال خود در امنیت قرار داشته باشد، بدن او تندرست و سالم باشد، و غذایی روز خود را داشته باشد، مثل اینکه (تمام) دنیا را به دت آورده باشد.

این حدیثی است که رسول الله در مورد غذای مورد نیاز روزانه انسان نقل کرده است. اسلام امور غذا را مطابق فطرت انسان تنظیم کرده است و اسلام هم‌چنین نحوه غلبه بر مشکلات غذایی را که ممکن است در جامعه و دولت وجود داشته باشد، تنظیم می‌کند. کمبود مواد غذایی در یک جامعه یا دولت می‌تواند ناشی از عوامل متعددی از جمله انحصارات، شیوع بیماری‌ها، آب و هوای نامناسب، آفات طبیعی، درگیری‌های طولانی‌مدت، جنگ‌ها، و غیره باشد. مشکل کمبود مواد غذایی می‌تواند در سطح جهانی گسترش یابد و حتی در دنیای امروز که دولت‌ها روابط پیچیده واردات و صادرات با یکدیگر دارند، گسترش یابد. این عوامل منجر به ظهور یک بحران جهانی غذایی می‌شود که زیر چتر مسائل امنیت غذایی قرار می‌گیرد.

امنیت غذایی برای یک کشور عموماً به معنای توانایی دولت برای دستیابی به تولیدات کشاورزی در سطح کافی یا بیشتر برای رفع نیازهای شهروندان است. به طوری که وابسته به مواد غذایی وارداتی از کشورهای دیگر نباشد. از نظر سیاسی، ناتوانی یک کشور در تأمین غذای کافی برای مردم خود، کشور را در وابستگی به کشورهای دیگر سوق و اجازه می‌دهد بر آن‌ها تسلط پیدا کنند. امروزه بسیاری از سرزمین‌های اسلامی عملاً نه تنها برای غذا، بلکه تقریباً تمام جنبه‌های دیگر زندگی به کشورهای کافر خارجی وابسته اند. این تنها نتیجه دشوار سلطه سرمایه‌داری این دولت‌های کافر - که طبیعتاً مستعد بحران‌های انسانی بی‌شماری است، از جمله بحران غذایی که اکنون در حال تجربه آن هستیم - نیست.

نمی‌توان از بحران غذایی این کارکرد با دلایلی که در بالا ذکر شد، ممکن است بحران غذایی رخ دهد. در واقع این اتفاق در دوران خلافت هم رخ داد. با این حال، در شرایط عادی، بعید است که کل جهان به طور همزمان با وضعیت مشابهی روبرو شود. زمانی که قحطی در مدینه در زمان عمر ابن خطاب رضی الله عنه رخ داد، او در کنار رهبری الگو و مدیریت مؤثر و ماهرانه‌اش، با تعیین عمرو ابن العاص، فرماندار مصر، با فرستادن غذا از مصر به حجاز، مشکل کمبود مواد غذایی را حل کرد. دولت اسلامی موظف است اطمینان حاصل کند که مواد غذایی همیشه کافی و به طور عادلانه توزیع می‌شود، چه از طریق خرید آذوقه، چه با آوردن آن‌ها از مناطق دیگر یا به هر وسیله دیگری. شریعت اسلام مشکل کمبود مواد غذایی را از ریشه حل می‌کند. چنانچه دولت باید قواعد و قوانین زمین‌های زراعتی را که در احکام شرعی مقرر شده است، به نحو احسن اعمال کند و در تحقق و توسعه مرتبط با امنیت غذایی تلاش جدی داشته باشد. اسلام هم‌چنین بر وظیفه عموم مردم در مراقبت از یکدیگر تأکید می‌کند. از ابن عباس روایت شده است که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود:

ترجمه: «مؤمن نیست که سیر شود در حالی که همسایه‌اش در کنارش گرسنه است.» (سنن کبری)

علاوه بر این، احکامی در مورد زکات و سایر احکام اسلام وجود دارد که تأکید بر برادر بودن مسلمانان و مراقبت از یکدیگر می‌کند. خلاصه این که اگر اسلام در سایه خلافت به طور کامل اجرا شود، از ناحیه امنیت غذایی کدام مشکلی نخواهیم داشت.

نویسنده: د. محمد - مالیزیا

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

مترجم: محمد زبیر سباوون

